

Iz moderne srbske poezije

Vasko Popa (1922):

PODPIRANJE Grelo je srce nekomu od nas
SONCA Visoko, sredi izgorelega neba

Krenilo je po sončni poti
Zaraščeni v plevel železni
In zašlo za sajasto obzorje

Zaman čakali smo da z mladim
Prinašavcem jabolka se vrne
Ali vsaj z dvanajst ognjenih vej

Na verigi težki vsak od nas
Nosi od takrat svoje srce
Privezano za neko zvesto rebro

VOLČJA DEŽELA Skozi volčja rebra sinko
6. Našo zaobljubljeno deželo vidim
Velikonočno jagnje po obliki

Volčje jo srce obseva
Sredi rujnega morjá

Ali že od zdavnaj je pogoltnjena
In ni več niti živa niti mrtva
Ali pa je šele zdaj pripravljena
Za drugo rojstvo

To odvisno je volčje lakote
In od zvezde ki nas vodi sinko
In prav od ničesar drugega

Miodrag Pavlović (1928):

BALKANSKI Počasi pojdi skozi majhne cerkve
POTOPIS in ne sprašuj za pot,
roko podaj v pozdrav lesenim soham svetih mož,
v kri in mleko potopljenih,